

[Aase Olesen]

gørelse, vi skal have ifølge det dagsordensforslag, der foreligger. Jeg tænker ikke mindst på referatet af undersøgelser fra andre lande, herunder den norske undersøgelse, som er nævnt side 11 og 12, hvor den norske forfatter konkluderer, at der sker en vis uheldig selektion af folk til sømandserhvervet, og at man på ingen måde kan se bort fra specielle miljøforhold til søs.

Jeg er ikke overbevist om, at man ikke kunne gøre noget ved den ende, altså dette med den uheldige selektion af folk til sømandserhvervet. Jeg ved ikke, om det overhovedet gælder i Danmark. Man kan godt have sine forestillinger om, at sådan var det tidligere, altså underforstået: da sendte man de mest vilde krabater til søs. Det er også dem, der som regel kommer ud for ulykker. Jeg er ikke sikker på, at det er tilfældet i dag, men det er da værd at undersøge, hvis man overhovedet kan undersøge det.

Jeg går ud fra, at de forskellige tiltag, ministeren i dag har nævnt i sin tale, indgår i redegørelsen og indgår i vurderingen af, hvad der kan gøres. Det ville jo være interessant, om de mange tiltag, som nu er sat i gang her på det allerseneste, gav sig udtryk i døds- og ulykkesstatistikken.

Vi vil støtte den dagsorden, SF har foreslået. Jeg må sige, at jeg er mere end forbløffet over Socialdemokratiets holdning i denne sag.

Dohrmann (FP):

Ethvert job er jo forbundet med en vis risiko, men jeg vil da gerne give forespørgerne medhold i, at det selvfølgelig er mere farligt at arbejde til søs, på boreplatforme og andre steder, end det er f.eks. at sidde i en kontorstol hele dagen. Det ligger i selve sagens natur.

Jeg har oprigtig talt aldrig, det har partiet heller ikke, fået nogen henvendelser fra søfolk, som mener, at deres job sammenlignet med andres er særlig risikofyldt.

Jeg har gjort mig den ulejlighed at slå op i livsforsikringsselskabernes statistik over risikobetonet arbejde. De har en meget fin statistik, som placerer folk efter, hvordan de vurderer dem, og hvor stor risikoen er ved at tegne en livsforsikring for dem. Der ligger søfolkene cirka i midten. Så heller ikke livsforsikringsselskaberne mener åbenbart, at det

er så livsfarligt, som hr. Tommy Dinesen prøver at give det udseende af.

Men det er naturligvis positivt, at man sikrer bedst muligt, og det mener jeg sådan set også at man på udmærket vis har gjort, altså skippere og redere og medarbejdere imellem. Med hensyn til boreplatforme tror jeg, at der faktisk er truffet alle de sikkerhedsforanstaltninger, som tænkes kan.

Nu kan statistik jo bruges til mange ting, og jeg kunne godt høre på hr. Tommy Dinesen, at han er gået langt, langt videre. Han talte om de psykiske påvirkninger ved at være så længe om bord på et skib. Jamen selvfølgelig er der en vis psykisk påvirkning ved at skulle sejle en måned, eller hvor længe man nu er om bord, uden at komme i land, i særdeleshed med tankere, som yderst sjældent lægger til land. Men søfolkene kender jo deres job.

Hvis man vil undersøge den slags ting, skal man have en psykolog med om bord, og så skal man have lov til at undersøge, hvilken skade psykologen har taget af turen. Dernæst skal man vel til at undersøge de psykiske påvirkninger, når de folk endelig kommer i land, hvordan reaktionen er.

Sikkerheden skal selvfølgelig fremmes, hvor det overhovedet er muligt, men jeg tror, at det bedst opnås ved et samarbejde mellem medarbejderne og skipperne og rederne – i stedet for nogle store, dyre undersøgelser. Dem kan man blive ved med, og jeg tror ikke på, at de når frem til det rigtige resultat.

Jeg synes i øvrigt, det var en udmærket redegørelse, ministeren kom med, men at pålægge regeringen at foretage nogle undersøgelser, som skal afsluttes inden for et vist tidsrum, tror jeg ikke vil fremme den sag, hr. Tommy Dinesen ønsker fremmet.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Det er lidt synd for en ellers saglig debat, at der kommer disse overdrivelser fra hr. Dohrmann.

Der er ikke tale om, at der skal en psykolog om bord eller den slags ting. Men det er altså en belastning, hvis man sejler et halvt år med de samme 10, 12 eller 20 mennesker, f.eks. rundt om Afrika efter olie, og ikke kommer i land, og det er der mange der gør, hr. Dohrmann.